

Tereza Husová: *Prostituce: Kuplířství na českém území s přesahem do evropského kontextu na přelomu 19. a 20. století*

Bakalářská práce

Posudek vedoucího

Úvodem bych rád předeslal, že jsem vedení práce převzal po neúspěšné obhajobě předchozí verze práce, která měla jiné, širší zaměření. Na základě domluvy se studentkou jsem jí navrhl téma zúžit a zaměřit se na dostupnou literaturu a orientovat práci historicky. Zadání práce se tak výrazně zjednodušilo a práce tím nabyla čistě kompilačního charakteru. V tomto rámci autorka zvládla základy zpracování odborného textu, ale nedosáhla úrovně, kterou by bylo možné hodnotit jako výbornou.

Je nutno ocenit, že autorka práce prostudovala solidní množství základní literatury, včetně zahraniční. To jí umožnilo udělat si dobrý přehled o zkoumaném tématu a částečně zachytit informace potřebné pro zodpovězení otázek stanovených v úvodu. Metodologií práce je skupinová biografie, což se podařilo naplnit jen částečně, ovšem adekvátně v mezích rozsahu bakalářské práce. Dostatek faktografie k podobám kuplířství uvedla v první analytické kapitole, kde se i pokusila o vlastní typologii, rozlišení přímých a nepřímých zprostředkovatelů. Pro další kapitolu o vztazích kuplířů a prostitutek již našla méně informací (což sama přiznává v závěru) a poslední kapitola je již spíše torzem. Na práci je tak zřejmý klasický nešvar chvatného dokončování kvalifikačních prací, kdy texty „dilatují“ směrem k závěru. V samotném závěru autorka pouze shrnuje poznatky uvedené v předchozích kapitolách a nepřináší nové interpretace.

Co se týká práce s literaturou, dosáhla autorka průměrné úrovně, jakkoli i zde je možné vytknout některé chyby. Především mně překvapilo, proč autorka nepracovala více s knihou Nancy Wingfield, která se podrobně zabývá jejím tématem. V celém textu na ni odkazuje pouze jednou (s. 27). Tato práce by jistě pomohla doplnit informace, které, jak sama přiznává v závěru, postrádala. Dále by měla v textu lépe odlišovat literaturu starší, z první čtvrtiny 20. století a současnou odbornou literaturu historickou. Při čtení textu také není vždy jasné, nakolik se uváděné údaje týkají pouze některých zemí, nebo obecně situace evropského kuplířství té doby, či pouze českého prostředí. V kapitole sedmé sice správně zachytila dobové diskuse mezi reglementací a abolicí, ale nezvládla poslední podkapitolu, která měla zachytit kuplířství v širším spektru dobové literatury, včetně beletrie.

Po formální stránce, obdobně jako v předchozích případech, autorka dostala základním předpokladům odborného textu, ale nevyhnula se mnoho stylistických a jazykovým neobratnostem, pravopisným chybám, chybám v interpunkci atd. Poměrně zjevná formulační pochybení se bohužel vyloudila i do úvodu a závěru. V seznamu literatury se objevil chybný odkaz na google books.

Celkové hodnocení práce je obtížné. Novému, nepřiliš ambicióznímu zadání práce autorka v podstatě dostala, i když s řadou omezení a chyb. Jako vedoucí mohu potvrdit, že studentka práci konzultovala a snažila se sice nepravdělně, ale poctivě zpracovávat mé připomínky. Vzhledem k časové tísní však již v poslední fázi řadu omezení a chyb nedotáhla. Studentka tak může dosáhnout hodnocení velmi dobře, pokud u obhajoby dokáže přesvědčivě představit přínos své práce, prokáže, že se poučila z chyb, které v práci zůstaly (a které výše uvádím) a zvládne vytýčit možnosti dalšího výzkumu k tématu (což postrádám v závěru práce).

Karel Šima